

L E E U -
C O U -

M A A N D A G

W A R D E R
R A N T.

den 9 OCTOBER.

VENETIE, den 18 September.

Wij zijn verzekerd, dat Z. M. de Keizer van Oostenrijk zich naar onze stad zal begeven, eer hij te Milaan komt. Het schijnt dat alle Vorsten van Italië zich aldaar zullen vereenigen, en dat, in den landdag, aldaar te houden, Z. M. den titel van *bevaarder der Italiaansche vrijheid* zal aannemen. Alle voorbereidselen worden daartoe reeds gemaakt, en het is hier dus ongemeen levendig. De landdag zal in een der zalen van den voormaligen Grooten Raad onzer Republiek, bijeenkomen, waar men van binnen de wapens van Oostenrijk en van alle Vorsten van Italië gepaast heeft, die, zoo men gist, allen een onderling verbond zullen sluiten, op de wijze van het Duitsche Rijksverbond.

Er beginnen hier Engelschen aantekomen. Men verwacht ook lord Bentinck.

Volgens berigten uit de Levant, maakt de pest vreeselijke verwoestingen in Epirus.

Men verwacht hier uit Frankrijk Oostenrijksche troepen, ter versterking der grensplaatsen van Dalmatie. Zelfs hier worden 8000 man bezetting gewacht. Misschien ligt de grond der bewegingen in de onlusten te Ragusa, die van een zeer ernstigen aard zijn. De bisschop van Montenegro, welke die stad heeft ingenomen, is niet meer blootelijk een opperhoofd van barbaren, maar een man, die het plan heeft gemaakt, om zijn gebied over geheel Dalmatie, Illyrien en de Joonische eilanden uit te strekken, ja men zegt, dat hij zelfs het oog op de Souvereiniteit over deze stad geslagen heeft. Deze magt, welke zich in een hoek van Europa wil opwerpen, juist op een tijdstip, dat men den algemeenen vrede verwachtte, vertoont misschien meer zwaarigheden, dan het zich in den eersten opslag liet aanzien. Het is omtrent zeker, dat Turkijien in alle bewegingen der opstandelingen deel neemt, en het zou niet te verwonderen zijn, dat die Mogendheid gewaapend optrad, om de zaak van den bisschop der Montenegrijnen te ondersteunen.

Men zegt zelfs, dat de Beys van Egypten, zich met den Pacha van Cairo verligt hebben, om 8000 Mamelukken te leveren, die op Turksche vaartuigen naar de kusten der Adriatische Zee moeten worden ingescheept. Turkijien wendt ongerustheid over de plans der Hoven van Weenen en Petersburg voor, en wil zich, zoo het heet, wreken over de bescherming die de Serviers bestendig in de staatkunde der Kabinetten gevonden hebben.

BAZEL, den 21 September.

Hunningen zal niet gesloopt, maar die vesting in wezen gehouden worden; zelfs moeten de werken, welke men ondermijnd had, ten spoedigsten hersteld worden. Ook staan het geschut en de ammunitie, die reeds vervoerd waren, terug te komen. Onderzussen zal die vesting voor ons niet langer een voorwerp van ongerustheid, maar voortaan veelmeer van veiligheid zijn; de Oostenrijksche generaal van Wolkemann is tot kommandant derzelve benoemd.

De Fransche troepen in en voor Befort worden langzamerhand door den generaal Lecourbe ontbonden. Zoodra de ontbinding van alle die troepen zal bewerkstelligd zijn, zal de blokkade van de vesting door de Oostenrijkers opgeheven worden.

ZURICH, den 23 September.

Mevrouw Hortensia Buonaparte bevindt zich steeds te Aix en is voornemens om haar landgoed van Pregny weder te gaan betrekken. De heer Flahaut heeft Aix verlaten; zijn tegenwoordig verblijf is niet bekend.

De couranten van Lausanne melden, dat de geallieerde Mogendheden omtrent de Buonapartische familie en derzelver voornaamste aanhangers de volgende bepalingen gemaakt hebben. „Yerôme komt te Ellwangen, en Z. M. de Koning van Wurtemberg is verzocht alle noodige behoevemiddelen aan te wenden, dat dezelve, onder geen voordwensel, zijne verblijfplaats kunne verlaten. Aan Lucien is de terugkeuring naar Rome vergund, voor zoo ver de Pauselijke regering er niet tegen heeft, en zich verbindt, om hem noch zijne familie zich van de Romeinsche Staten te laten verwijderen. Nopens den toekomstigen staat der voormalige koningin van Holland is nog niet beslist, haren gemaal te laten staar het vrij in Rome te blijven. Murat en zijne familie kunnen zich in Oostenrijk, en Joseph met de zijnen zich in Rusland nederzetten. Aan de personen, die zich met Napoleon gevangen hebben gegeven, zal de Engelsche regering eene verblijfplaats aanwijzen, alwaar zij onder streng toezicht zullen gesteld worden. De in de koninklijke Fransche ordonnantie, van den 24sten juli, begrepen personen zullen aangehouden en in hechtenis genomen worden, wanneer zij pogingen mogten doen, om zich buiten 's Lands te begeven. Men zal hun dan de keus laten, om, of liever in zoodanige overgave te blijven, of aan de Fransche regering overgeleverd te worden. Diegene, welke, ingevolge gemelde ordonnantie, tot ballingschap verwezen worden, of Frankrijk wenschen te verlaten, zullen, wanneer zij van behoorlijke paspoorten voorzien zijn, alleen in de Staten van Oostenrijk, Rusland en Pruisen toegelaten worden, onder belofte van de hun aangewezen verblijfplaats nimmer te zullen verlaten.”

WEENEN, den 23 September.

Volgens berigten van de Boheemsche grenzen, heeft men, dat het Russische leger-korps onder de orders van den graaf van Wittgenstein, hetwelk in Saxen gekantonneerd geweest is, in kleine kolonnen naar de Ukraine tot de Zuid-armée van den graaf Benningsen opbreekt. Het korps van Langeron moet zijnen terugmarsch weder over Bohemen nemen. De kreitsambten hebben dien ten gevolge alle de noodige maatregelen genomen, om den marsch dezer troepen gemakkelijk te maken.

De kleine Napoleon, die zich eenige dagen onpasselijk bevonden heeft, bezoekt thans weder dagelijks de tuinen van Schönbrunn, in denwelken hij door den graaf van Dietrichstein vergezeld wordt. Hij komt zeer zeldzaam in de stad. Sedert gezegde graaf den post van aljo op zich genomen heeft, bestaat zijn gevolg niet dan uit Duitschers; hij zelf heeft reeds aanmerkelijke vorderingen in de Duitsche spraak gemaakt. Over het algemeen zegt men dat zich vele talenten in hem ontwikkelen.

AUGSBURG, den 27 September.

De algemeene Zeitung, maakt den volgende brief bekend, van Z. H. prins Blücher, aan Z. M. den Koning van Pruisen:

„U. M. heeft wel willen bevelen om aan de armée de achterstallige soldij uit te betalen. Maar, daar in Frankrijk nog geen contributie geheven waren, zoo heeft Z. H. de prins van Hardenberg, cancelier van staat, aan den finantie-minister van Bulow, gelast, de voor deze betaaling benodigde sommen, uit ons vaderland over te zenden. Dat U. M. mij vergunne hoogstzelve met even veel oprechtheid als vrijmoedigheid, mijn gevoelen en mijne wenschen, even gelijk die der geheele armée, aangaande dat onderwerp, bloot te leggen.

„Bij het binnentrekken van Frankrijk, eischen wij voor ons niets personeels, dan de eer; maar wij wenschen de lasten van ons vaderland te verlichten, en U. M. in de gelegenheid te stellen de wonden te heelen, die, door langdurende ongelukken en een vernielend vijand, den staat in het algemeen en zoo vele huisgezinnen in het bijzonder, ondergaan heeft. Om die rede had ik aan Parys eene contributie gevraagd van 100 miljoen francs, mijn verlangen was dat deze som gedeeltelijk zoude worden gebruikt voor de armée, en ik stelde U. M. voor aan de soldaten twee maanden soldij te betalen, hetwelk U. M. heeft toegestemd. Maar verandering in de omstandigheden dees zaak onmogelijk gemaakt hebbende, zoo zal, niet alleen de geheele armée gaarne van deze twee maanden soldij afzien, maar wij verzoeken U. M. nog bovendien ons slechts het, voor de gekwetsten benodigde geld te doen toekomen. Wij willen ons liever zoo veel in ons vermogen is, behelpen, dan in Frankrijk de inkomsten van ons vaderland te brengen; zoodoende zouden wij dat schuldige land verrijken en den voorspoed van ons thans herlevend rijk vernieuwen.

Hoofd-kwartier Chartres, den 12den augustus 1813.

B L U C H E R.

LYON, den 16 September.

Men las, vóór eenigen tijd, in een dagblad van Parys, een uittreksel van een Engelsch blad, hetwelk beweerde, dat Buonaparte te regt moest staan voor de criminele regtbanken van Engeland, als schuldig aan den moord van den kapitein Wright. Zie hier eenige weinig bekende bijzonderheden, aangaande dien verfoeilijken moord:

Op het tijdstip, dat de generaal Moreau van zamenzweering tegen den persoon van Buonaparte werd beschuldigd, had de kapitein Wright zich naar Parys begeven. Hij werd gearresteerd, op last van den dwingeland, die hoopte van hem de namen te vernemen van alle personen, die van Londen gekomen waren, om zich te voegen bij die gene, die de zaak van Moreau waren toegedaan. De Engelsche kapitein weigerde volstrekt alle inlichting: hij werd daarop dadelijk naar den Tempel gebracht, alwaar den dwingeland hem op de verschrikkelijkste wijze deed pijnigen, om hem de bekentenis af te persen, welke men van hem begeerde. Alles was vruchteloos; maar zijne beulen waren even zoo hardnekkig in hunnen misdad, als de kapitein zulks was in zijnen weerstand. Zij sneden hem eerst een arm af, daarna een been. Na hem tot dien liesselijken staat gebracht te hebben, durfden zij op nieuw bij hem aandringen; de kapitein Wright antwoordde hun: „ik zoude mij schuldig jegens God en mij zelven achten, indien ik met monsters, die alle Goddelijke en menschelijke wetten hebben geschonden, nog kon handelen”. De brave Wright stierf eenige uren daarna.

PARYS, den 28 September.

Bij onderscheiden Koninklijke besluiten van heden zijn benoemd tot Ministers van Staat, de prins van Talleyrand, de graaf de Jaucourt, de baron Pasquier en de baron Louis.

Voorts zijn door Z. M. nog de nagenoemde heeren, ten einde aan dezelve een bewijs van zijne voldaanheid over de door hun aan Z. M. bewezen diensten te geven, en hunne getrouwheid aan zijnen persoon te erkennen, benoemd, te weten: de prins de Talleyrand, tot groot-kamerheer; de maarschalk graaf Gouvion St. Cyr, tot Minister van Staat; en de graaf de Jaucourt, pair van Frankrijk, de baron Pasquier, en de baron Louis, alle drie tot grootkruisen van het legioen van Eer.

Ten einde, wegens de uitstekende diensten der Russische armée, en hare gematigdheid en goed gedrag, een bewijs van te vredenheid van zijnen kant te geven, heeft de Koning aan de heeren generaals en officieren, het militaire huis van den Keizer van Rusland uitmakende, de Koninklijke en militaire orde van St. Louis en van verdienste geschonken, en daartoe aan dezelve uitgedeeld drie grootkruis, elf kommandeurs en twintig ridder orden.

De Keizer van Rusland is eerst dezen ochtend ten 10 uren van hier vertrokken, den weg naar Brussel nemende, en er loopen sedert zijn vertrek zeer aangename geruchten. Men wil, namelijk, dat gister avond nog eenige moeilijkheden, ten opzichte van den vrede, waren uit den weg te ruimen, die gered wierden van den kant van Engeland te komen; een gedeelte nu van den nacht zou door Keizer Alexander besteed zijn, om die moeilijkheden te bediscuteren en te applaneren, en hij zou het geluk gehad hebben van het groote vredeswerk, dat het geluk van Europa (Het vervolg op de kans dezer bladzijde.)

Generaal te begeven, ten einde aan Hun Edel Mogendheden te verklaren, dat deze buitengewone zitting is gesloten.

Alron er niets meer aan de orde van den dag is, zal gelast de Voorzitter, na gedane lezing van het Proces-Verbaal van heden, den Commiss van Staat, om de leden der eerste Kamer uit te noodigen, om zich naar de gemeenschappelijke zaal te begeven, ten einde daar deze vereeniging de vergadering der Staten Generaal uit te maken.

Ten een uur, begeeft zich Zijne Excellentie de Minister van Binnenlandse Zaken, vergezeld van de heeren Quélisen en baron Feiz, leden van den Raad van Staat, naar de vergadering. Na op eenen der zalen voor den Troon plaats genomen te hebben, heeft Zijne Excellentie eene redeverering gedaan, en verklaarde vervolgens, in naam des Konings, dat deze buitengewone zitting was gesloten.

Onmiddellijk hierop hebben zich de leden naar den

(Het vervolg op bladzijde twee.)

gehad. In eene derzelve, waarbij men ook de heer Lainé vernam, heeft men 385 personen geteld.

Heden ramiddag heeft de Koning met den hertog van Felire, van twee tot drie uren, gearbeid.

Men spreekt heden de gunstige geruchten van gister niet tegen; maar wil nu, dat van den gesloten vrede niets zal bekend gemaakt worden, alvorens men de bekrachtiging van den Prins-Regent van Engeland zal ontvangen hebben.

Tegen de aanstaande opening onzer twee kamers, schijnt men nog voor eenige woelingen te vrezen.

BRUSSEL, den 2 October.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAAL.

Zitting van den 29sten September.

Na de lezing van het Proces-Verbaal, deelt de Voorzitter aan de vergadering mede, dat hij een besluit heeft ontvangen van den Koning, waar bij Zijne Majesteit aan den Minister van Binnenlandse Zaken en belast, om zich, vergezeld van twee Staatsraden, ten een uur, naar de vergadering der beide Kamers van de Staten-

Heden ochtend werden twee individus, die op het plein St. Michel oploerige gesprekken hielden, gearresteerd.

De nieuwe minister van justitie heeft aan procureurs des Konings het benoemen van regters van instantie opgedragen, die de verklaringen moeten gaan ontvangen van zoodanige lieden, die in de zaak van den maarschalk Ney iets te geruigen hebben en zich niet naar Parys begeven kunnen.

Van den 29sten.

Heden ochtend ten 6 uren heeft de Keizer van Oostenrijk, met een gevolg van zes ruituigen, Parys verlaten, om zich naar Lyon te begeven.

De Pruisische garde heeft onmiddellijk daarna de posten in het paleis, hetwelk de Keizer van Oostenrijk bewoond had, afgevoerd, waartuit men besluit, dat hier geen Oostenrijksche troepen blijven zullen.

Genoegzaam alle de leden van de nieuwe kamer der afgevaardigden bevinden zich te Parys, en reeds hebben verscheidene talrijke zamenkomsten der leden plaats

pa verzekeren moet, zijn beslag te doen krijgen; de anderen morgen zou dienvolgens de vrede getekend zijn.

De Keizer van Oostenrijk is, zegt men, nu ook op het punt van ons te verlaten; heden zag men aan zijn paleis voorbereidselen tot zijn vertrek maken. De Konink van Pruisen zal, voegt men er bij, na zijne groote bij Parys zamentrekkende armée in oogenschouw genomen te hebben, den 4den oktober mede vertrekken. Laatsgemelde monarch schijnt zich van hier onmiddellijk naar Brussel te zullen begeven, waar men meent dat Keizer Alexander hem wachten zal.

Dezen morgen dechleerden een aantal Oostenrijksche troepen langs de Boulevards, den weg naar de grenzen nemende.

De hertog van Felire, die hier gister avond aangekomen is, heeft onmiddellijk de portefeuille van het Ministerie van oorlog overgenomen.

In de bureaux van het Ministerie van buitenlandse zaken hebben thans groote veranderingen plaats. Verscheidene personen zien zich door andere vervangen.

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON.